

РЕШЕНИЕ

№ 1009

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **13346** по описа за **2019** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. П. Х. ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 30.10.2019г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 112 състав по НАХД № 12590/2019г., с което е Наказателно постановление (НП) № 14-4332-012999 от 03.07.2017г., издадено от Началник група към отдел „Пътна полиция” - СДВР, е потвърдено в частта с което на основание чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДвП за нарушения на чл. 104а от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административни наказания „глоба” в размер на 50 лева, и е отменено в частта на наложеното на основание чл. 177, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушения на чл. 150а от ЗДвП, на жалбоподателя административни наказания „глоба” в размер на 300 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението на СРС поради процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Касаторът твърди, че пред СРС нарушенията са останали недоказани. Моли за отмяна на обжалваното решение на СРС, както и за отмяна на НП в потвърдената част.

Ответникът по касационната жалба, СДВР - ОПП, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства

и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното съдебно решение, районният съд е събрал писмени доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях и изслушаните свидетелски показания на актосъставителя и свидетеля – очевидец е обосновал правилен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а касаторът е осъществил от обектива и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 104а от ЗДвП, като не са налице такива за извършено нарушение по чл.150а от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

На основание чл. 220 АПК, касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от СРС:

На 06.06.2017г. около 18,30ч. в [населено място] касаторът Х. управлявал лек автомобил марка „мерцедес” с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], говорейки по мобилен телефон по време на движение без устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете. Това било възприето от св. Х. и С. – полицаи ОПП-СДВР, които спрели касатора за проверка. При нея същият не представил свидетелство за управление на МПС от съответната категория, което е длъжен да носи.

В хода на проверката срещу него е съставен акт за установяване на административно нарушение за нарушение на чл. 104а и чл. 150а, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на съставения акт, на 03.07.2017г. началник на група в отдел „Пътна полиция”-СДВР издал наказателно постановление при идентичност на отразените в него обстоятелства.

В хода на производството пред СРС е разпитан като свидетел актосъставителят Х., който посочва, че е съставил акта за това, че е констатирал използване на мобилен телефон без устройство „свободни ръце“, както и че водачът не е представил контролен талон на автомобила. Разпитан е и свидетелят очевидец С., който сочи, че са спрели водача, защото са видели, че използва мобилен телефон без необходимото устройство. Не е предоставено свидетелство.

Настоящият съдебен състав счита решението на СРС за правилно, постановено без допуснати съществени нарушения на производствените правила.

Правилно според настоящият състав, СРС е отменил НП в частта относно наложеното на основание чл. 177, ал.1, т.2 от ЗДвП за нарушения на чл. 150а от ЗДвП, доколкото намира че същото е издадено при съществени нарушения на процесуалните правила. Налице е съществено разминаване в изложението на фактическата обстановка, като в същата са налице съществени противоречия. Безспорно по този начин съществено е засегнато правото на защита на Х., доколкото е препятствана възможността последния

да разбере какво е вмененото му нарушение и съответно по какъв начин да организира защитата си.

Разпоредбата на чл. 104а ЗДвП гласи: „На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му”. За да е налице нарушение по тази разпоредба е достатъчен факта, че касаторът е ползвал мобилен телефон по време на движение без разрешеното устройство. Свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля очевидец потвърждават извършеното нарушение. Поради това правилно е ангажирана отговорността на касатора по чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДвП като наложената глоба е във фиксиран от закона размер.

Поради гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пред. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, II КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.10.2019г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 112 състав по НАХД № 12590/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.